

Рече нѣмъ млада Аделаїда
,,Послѹшай ма сегь Форнози хайде,
,,Ты знайшь отъ доказателства нѣвны
,,Мой сърдце каквы стегнуть оковы.
,,Кать быхъ могла азъ да прѣстанихъ,
,,Да недакамъ сърдце мома за хвѣнчъ
,,Да оплаква моего спрѣга
,,И вѣрнога и любима дрѣга,
,,Кой-то ми є свекога былъ мілъ
,,И менъ только много ахъ! любилъ,
,,Азъ быхъ тогда на скѣта най хѣда
,,Жена была, и подъ грѣхъ най лѣда!
,,Прѣпознанство-то и почитанїе,
,,Прїателство-то и чюкствованїе.
,,Съсъ кой съмъ азъ вами обвязана,
,,Тѣхъ да правъ, като вамъ познанна,
,,Далече е отъ любовь-тѣ прѣвѣтъ,
,,И отъ разумъ и отъ съкѣсть здрѣвъ.
,,А колко сте вы още посыльни
,,Любовь къмъ менъ почнали и мілъ,
,,Только трѣбва и вы да имате,
,,И отъ менъ такака прїимате,
,,А тѣй (да го сторожъ є побжжно)
,,Видите сами, че не й вѣзможно.
,,Нзъ понеже да сте ахъ! у вѣдно
,,Състомиже жалостно безмѣрно,
,,Езъ кое бы сѧ всако сърдце дѣло
,,Да съ скрѹши самичко прѣдало,
,,Жално ми е въ тѣй и да помыслихъ,
,,Че съмъ азъ была узрокъ да числикъ.